

heden jo den, at hvis kommunerne kan holde sig inden for den ramme for vækst, er der ikke noget finansielt problem.

Problemet opstår, hvis man går uden for vækstrammen. Det er præcis det, der gælder for 2002, at hvis man bruger de penge, der er lagt ind i budgettet, som skyldes, at man fik en ekstraregulering, en efterregulering, som det hedder, på selskabsbeskatningen, mangler man det beløb i år 2003, for der kommer den regulering ikke på samme måde. Det er jo det, der er problemet.

Derfor er forståelsen med KL – og det er det, man selv siger; det er jo dog sund fornuft – at man ikke bruger de penge i 2002, men har dem til rådighed i 2003, hvor man ikke får dem. Det har ikke noget at gøre – sagt til hr. Aage Frandsen – med de 500 mio. kr., for dem får kommunerne alligevel, og dem får de hvert år, for sådan er det aftalt, og sådan er det besluttet.

Men jeg vil godt sige, at der ikke er nogen forskel på den måde, en kommune kan agere på, for så vidt angår regeringsoplægget i forhold til »Danmark 2010«, medmindre man ville fravige, at kommunerne efter år 2010-modellen under den tidligere regering kunne hæve skatterne, selv om det ikke var forudsat.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige til finansministeren, at jeg synes, fru Marianne Jøvede var ganske klar i sin fremstilling, og jeg synes ikke, jeg har forståelsesproblemer med det, der blev sagt.

Jeg tror i virkeligheden, at det er et større problem for den nuværende regering, at den ikke har forstået plan 2010, end det er for oppositionen, og at den derfor bare bruger plan 2010 som undskyldning for alt muligt.

Men jeg vil egentlig godt tilbage til finansministerens besvarelse af forespørgslen, hvor der blev sagt; sådan som jeg fik det noteret ned i al hastighed; at den 1½ mia. kr., der var sat af til sygehusene, også kunne bruges i 2003. Der vil jeg godt høre, om det er korrekt. Ligesom jeg også godt vil bede finansministeren om at besvare det spørgsmål, hr. Ole Stavad stillede, som jo kan besvares ganske kort og ganske klart. Det behøver man i hvert fald ikke at have bremseklodser på for at svare på.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For at vi kan få afklaret af finansministeren, i hvilket omfang der skæres ned eller ikke skæres ned, vil jeg godt bidrage til vores fælles forståelse ved at sige, hvad det er, jeg forstår ved det.

Den tidligere regering havde forskellige aftaler. Væksten var af en vis størrelse. Det kneb for kommuner og amter at overholde dem – somme tider. Det har knebet for dem i år, og derfor er væksten større end det, man havde aftalt. Det er ud fra en betragtning om, at der nok er brug for pengene ude i kommuner og amter. Så kommer finansministeren og indgår en aftale med KL, men jeg tror ikke, at Kommunernes Landsforening i denne forbindelse troede, at de var helt frit stillet, men at man var nødt til at lave en aftale, der gik ud på, at nu skal man prøve at begrænse udgifterne, og begrænses de ikke i 2002, vil det ske i 2003.

KL 20.35

Det vil sige i forhold til, om der er tale om vækst eller ikke vækst: Ja, der er tale om vækst, men i forhold til kommunernes aktuelle situation får de nok nogle penge, men de skal aflevere flere penge.

Er vi ikke enige om, at det er den korrekte fremstilling?

(Kort bemærkning).

Marianne Jøvede (RV):

Jeg tror, finansministeren gør sig store anstrengelser for at misforstå, hvad jeg siger.

Jeg er fuldstændig enig med finansministeren i, at det er regeringens ansvar at sikre, at der er indtægter i kommunerne til at finansiere de udgifter, som følger af, at det offentlige forbrug må stige med 0,7 pct. Og det har regeringen meget fornuftigt sagt skal ske under overskriften: Skatterne holdes i ro. Det er velkendt, der er intet nyt i det, og jeg støtter regeringen i det.

Så er der en helt anden sag; som ikke vedrører kommuner og amter, og det er regeringens selvpålagte skattestop, som er et andet skattestop end dét, at skatterne under ét skal holdes i ro i kommunerne. Og det er det skattestop, hvor finansministeren nu står og afslører, indrømmer, at man bruger det råderum, der er afsat til det i »Danmark 2010« – det råderum, som skal bruges til noget helt andet, og som regeringen, uanset hvad den i øvrigt synes om det, også er nødt til at finde finansiering til. Men det er en helt anden sag.